Apostlenes Gjerninger

KAPITTEL 13

16 Israelittiske menn, og dere som elsker Gud, hør.
17 Dette israelfolkets Gud utvalgte fedrene våre,
folket økte i antall under oppholdet i landet Egypt, og med hevet arm ble de ledet bort derfra.
18 Og at de i en tid på førti år holdt ut i ørkenen.
19 Og de utryddet syv folk i Kanaans land, og de delte landet deres opp i stykker.
20 Og i denne periode, som var fire hundre og femti år, ble de gitt dommere inntil profeten Samuel.
21 Og fra da av forlangte de en konge, og Gud ga dem Saul, sønn av Kis, en mann av Benjamin stamme, i førti år.
22 Og han ble avsatt. David ble oppreist som konge for dem. Og som et vitnesbyrd er det sagt: Jeg fant David av Isai, en mann etter mitt hjerte, hvem som skal gjøre alt etter min vilje.
23 Fra denne ga Gud en etterkommer ved løftet, når han oppreiste Israels frelser Jesus,

Frelsesdelen i evangeliet blir virkeliggjort gjennom Jesus.

24 Johannes talte på forhånd om at Han skal innføre sitt ansikt før omvendelsens dåp for hele Israels folk.

Omvendelsens dåp har enda ikke skjedd for Israel. Det vitner jødeforfølgelsen om. For det er når Herren skjuler sitt ansikt for israelfolket at det går dem ille. Jes8:14-17, Sal88:15. Paulus minner om at Døperen Johannes har sagt at Jesus skal vise sitt ansikt før Israel kan bli frelst. Med det menes at israelfolket skal forstå hvem Herren er

25 Men at han fullbyrder Johannes livsløp, for han sier: Hvem tror dere jeg er? Det er ikke meg. For se, i stedet kommer det en etter meg. Nei, jeg er ikke verd å løse sandalene fra føttene.

Gamle Testamentets to siste vers forteller om en Elias som skal komme før Herrens store dag med invasjon. Stor-Israel skal etableres. Jesus bekrefter at døperen Johannes er et bilde på den Elias som skal komme. Matt17:10-12 kombinert med Joh1:21.
Døperen Johannes forteller at Herren skal komme.
Når tiden er inne, kan den kommende Elias fortelle nøyaktig det samme.

26 Menn og brødre, sønner i Abrahams slekt, og dere som frykter Gud, dette ord er utsendt til frelse for dere.
27 For den som bor i Jerusalem, og dere som er deres ledere, dette vet dere ikke om. Og profetenes stemmer leses hver sabbat, bedøm så om det er oppfylt.

Disse ord er ikke oppfylt. Og denne lære er ukjent. Det er en typisk egenskap for den opprinnelige Elias og for den kommende Elias, at han er nesten alene om sin lære.
Men betingelsene for frelse er oppfylt:

28 Og heller ikke ble noen grunn for døden funnet, de spurte Pilatus om å drepe ham.
29 Men alt ble fullbyrdet som var skrevet om seg. Etter lidelsen på treet, ble han lagt i en grav.
30 Men Gud reiste han opp fra døden.

31 Hvem som viste seg i flere dager for de som reiste med ham fra Galilea til Jerusalem, hvem som er hans vitner for folket.

32 Og vi bringer dere godt budskap. Løftet til fedrene skal skje, fordi Gud oppfyller dette for etterkommerne av dem (fedrene) våre. Jesus er oppstått.

Profeten Jeremia skriver i kapittel 31 vers 31-34 om den dag da israelfolket skal få sine synder tilgitt. Jesus oppstandelse er direkte knyttet til dette.
Men løftet er todelt – det er også et landløfte. For å sette landløftet i kraft velger Gud ut en Salvet:

33 Og slik er det skrevet i andre salme: Du er min sønn, jeg har i dag hentet deg fram.

Fra Hebreerbrevet vet vi at mannen med en slik karakteristikk er den nye Melkisedek.
Og så fortsetter Paulus å fortelle om en som skal i Guds tjeneste. En salvet.

34 Men fordi han reiste seg fra døden, skal han aldri vendes til undergang. På denne måte er det sagt fordi du er gitt den hellige Davids trofasthet.

Forskjellen mellom liv og død er forskjellen mellom troløshet og Davids trofasthet. Det er slått fast at det ikke her menes en fysisk død, men en åndelig død. Denne person har en gang vert åndelig død. Dermed er det også slått fast at det ikke snakkes om Jesus. For et menneskes (Davids) trofasthet er ikke tilstrekkelig for Jesus. Selv om trofastheten er aldri så hellig. Jes49:15
Men Jesus oppstandelse, og troen på den, er en forutsetning for å bli kalt hellig:

35 Derfor sies det også på et annet sted: Ikke gi din hellige å kjenne undergang.

Denne gangen siktes det til Jesus. Det bekrefter Peter i Apg2:31. Og for at en ikke skal sammenblande Jesus med jødenes Messias var det nødvendig å presisere dette med setningen i vers 35.
Sønnen som nevnes i vers 33 er en tjener for Guds sovende plan. Landløftet.

36 For Davids egen generasjon tjente faktisk Guds sovende plan, i tillegg til hans fedre, og de gikk mot undergang.

Alle vet hvordan det gikk med Israels kongerekke, Esek19:1-14.

37 Men han som Gud oppreiste, skal ikke kjenne undergang.

Landløftet er todelt. En frelsesdel og en levekårsdel. Den Hellige som Peter taler om på pinsedagen tar seg av frelsesdelen, mens den Hellige som Paulus taler om i Antiokia tar seg av levekårsdelen.

38 Hvilket er kjent for deg, menneske og bror, at du gjennom dette er forkynt tilgivelse av synd.

Her siktes det til en spesifisert person. Tilgivelse av synd er forkynt denne salvede gjennom Guds ord: Du er min sønn, jeg har i dag hentet deg fram - og at han ikke skal kjenne undergang. Dette er den Messias jødene har ventet på.

39 Og Moseloven har ikke mulighet til å rettferdiggjøre fra all synd, ved dette (tilgivelse) blir alle de som tror rettferdiggjort.

Igjen forkynnes tilgivelse ved tro. Heb7:19. Tro er definert til - i denne omgang: å ha troen på Landløftet. Heb11:1-3, 2:8.

40 Pass derfor på at det ikke skjer med deg det som er sagt gjennom profetene:

Vedkommende lever altså i tiden da den aktuelle profeti stadfestes. Den som Paulus her sikter til må nødvendigvis være en fra profetiens samtid. For hvorfor skulle han ellers passe på?

41 For se, dere spottere, tvilere og tapere. Fordi jeg gjør en gjerning i deres dager, en gjerning dere slettes ikke ville tro, om noen fortalte dere.

42 Men jødene gikk ut av synagogen, og hedningene spurte om disse ordene kunne forkynnes til dem selv i tiden frem til neste sabbat.
43 Men de forlot synagogen, og mange jøder og gudfryktige proselytter fulgte Paulus og Barnabas. Og de snakket med dem, overtalte dem om å fortsette i Guds nåde.
44 Men kommende sabbat kom nesten hele byen sammen for å høre Guds ord.
45 Men når jødene fikk se folkemengdene ble de fylt av nidkjærhet, og de protesterte på det som ble sagt av Paulus, de sa imot og spottet.
46 Men Paulus og Barnabas talte rett ut og sa: Det var nødvendig først å tale Guds ord til dere, men siden dere forkaster Ham, og ikke finner dere selv verd til det evige liv - For se - da vender vi oss til hedningene.
47 For slik befaler Herren oss: Jeg har satt deg til lys for hedningene, du skal være til frelse inntil jordens ende.

Denne befalingen er rettet mot Paulus. Men den er i tillegg rettet mot en annen person. For ifølge Jesaja og nettopp dette vers, skal vedkommende også gjenreise Jakobs stammer. Jes49:6. Og dette har som kjent enda ikke skjedd. Og det er absolutt ikke Paulus eller Barnabas som dukker opp igjen.

48 Men hør, hedningene jubler, og hyller Herrens ord. Og de tror, hvem som er bestemt til det evige liv.

Når han forteller sine ord, han som er satt til å samle Israel, kan vers 48 oversettes slik: Men hør, nasjonene jubler, og hyller Herrens ord. Og de tror, hvem som er bestemt til det evige liv.

49 Men herrens ord spredde seg gjennom hele landet.

Og vers 49 slik: Men herrens ord spredde seg utover hele jorden.

50 Men jødene hisset opp de gudfryktige kvinner og de hederlige og byens ledere, og de satte i gang forfølgelse av Paulus og Barnabas, og de kastet dem ut fra deres omegn.
51 Men de ristet støvet av deres føtter, og reiste til Ikonium.
52 Men disiplene ble fylt av glede og den hellige Ånd.